

[Maisted]

interesserer dem ikke. Men SF prøver med deres forslag, som det foreligger her, at smutte uden om en klar stillingtagen ved at skrive behandling/forsøg.

Hvis det er sådan, som fjernsynet har beskrevet det, er det klart, at vi har tilstande i det danske samfund, som vi selvfølgelig ikke kan acceptere. Der laves forsøg med mennesker her i landet, og domstolene, der skal dømme i en sådan sag, er korrupte, de står altid på magthavernes side. Men det svarer selvfølgelig heller ikke til SFs bemærkninger i forbindelse med dette lovforslag.

De skriver om LSD-forsøgene på Frederiksberg hospital, at de fandt sted som et led i internationale drøftelser om LSD-stoffets virkninger på patienten, og disse drøftelser var ikke afsluttet, da overlæge Geert-Jørgensen foretog sine behandlinger og forsøg på Frederiksberg hospital.

Igen forsøger man at smutte uden om det reelle i hele denne sag: forsøg eller behandling? Og hvorfor er man så foregangsmand på Frederiksberg hospital? Det kan vi ikke engang få et fornuftigt svar på, fordi den mand, man anklager for at være en ny doktor Mengele, eller hvad den tysker hedder, som man efterlyser over hele verden, desværre er død; han, der er den eneste, der formentlig har forstand på de problemer, der er opstået, kan altså ikke komme med sit vidneudsagn. Sandheden er formentlig, at han har været internationalt anerkendt på lige fod med alle dem, man trækker frem i denne sag, og for hans vedkommende har der selvfølgelig ikke været tale om at lave menneskeforsøg, men at give en behandling, som han har troet på, med stoffer, som har været afprøvet, før man nåede til at bruge dem på mennesker.

Man kunne lige så godt anklage Klaus Ribbjerg og Kløvedal for at have ødelagt den danske ungdom, fordi de røg hash – en foregangsmand for LSD – på kulturministeriets trappe. Det ville være lige så, ja, måske mere berettiget at stille disse mennesker for en domstol, for de havde jo indflydelse på den danske ungdom.

Men SF må til at tage sig sammen, så kan man angribe sundhedsstyrelsen i denne sammenhæng, og så vil jeg gerne efterlyse, hvorfor lægerne ikke anlægger sag mod dansk TV og SF for det usmagelige felttog, de har indledt, og som intet har med de stakkels men-

nesker, der er kommet til skade, at gøre. De bliver selvfølgelig behandlet korrekt af det danske samfund og får hjælp i dag, men de får ikke nogen erstatning, sådan som SF i deres reklamefremstød ved hjælp af TV ønsker at de skal have.

Det er forstemmende, at det ikke er sagen, det drejer sig om, men om, at SF kan skaffe sig nogle billige politiske points, om, at de kan nå at få vildført befolkningen 1–2 pct. mere, idet de ved, at 86 pct. af den danske befolkning lader sig vildlede af det statsmonopol, vi har i dansk TV. Sørgeligt, at en sag af denne karakter skal behandles på det niveau.

Alice Faber (SF):

Jeg vil ikke kommentere hr. Maistedes indlæg, bortset fra at jeg vil sige til hr. Maisted, at grunden til, at vi ikke har været klare i vores forslag med hensyn til behandling/forsøg, er, at vi har sat os ind i sagsakterne, og det kunne måske have fremmet debatten, hvis hr. Maisted også havde gjort det.

Jeg vil gerne sige tak for debatten. Jeg synes, den viser, at man har forstået, hvordan de mennesker, som har været gennem dette, har haft det i de forløbne 20 år, og har forstået, hvor vanskeligt det har været for dem bare at dukke frem og tale om, hvilke vanskeligheder de har haft.

Jeg beklager, at indenrigsministeren ikke har forstået, at de mennesker, det drejer sig om, har så store problemer, at man må prøve at nyvurdere sagen. Indenrigsministeren siger, at vi skal passe på ikke at miste overblikket. Jeg synes, at vi med vores beslutningsforslag netop har prøvet at indskrænke hele sagen ved at koncentrere os om, at patienterne skal have erstatning. Vi har ikke interesseret os for, hvem der havde ansvaret for disse behandlinger/forsøg. Vi har ikke med forslaget overhovedet haft intentioner om at lave en lægefølgelse, sådan som nogle har været inde på. Vi har syntes, at det var en sort plet på den danske lægestand, og derfor har vi ønsket, at sagen skulle undersøges noget bedre, ligesom vi har ønsket, at man med en folketingsbeslutning skulle komme disse mennesker til undsætning.

Jeg har været inde på, at vi ikke har villet tage stilling til, hvorvidt der var tale om behandling eller forsøg. Vi mener, at vi skal